

Udvalget har fremdeles foreslaaet, at i andet Stykke af samme Paragraph skulde Ordene „Gaandværksmestre, som have udført Arbeidet“ forandres til „Gaandværkere, som have besørget Arbeidet udført“. Det er nemlig gaaet ud fra, at naar den nye Næringslov træder i Kraft, have Ordene Gaandværksmestre og Gaandværksvende ikke den samme Betydning som nu, saa at mod den Ændring vil der vel ikke være Noget at indvende.

Endelig har Udvalget foreslaaet endnu en Ændring til samme Paragraph. Det er nemlig her i Udcastet bestemt, at naar der findes noget Lovstridigt ved et udført Bygningsarbejde, skal Eieren tilpligtes at rette det Lovstridige ved enten at borttage eller forandre Arbeidet inden en vis given Tid under en daglig Mulkt, indtil det efterkommes; men da man har fundet, at naar Bygningen allerede er opført, vilde det for den Byggende være forbundet med stor Bekostning at gjøre det Gjorte om igjen, og at dette ofte heller ikke er nødvendig, saa er der i Paragraphen tilføjet den Bestemmelse, at Sagen kan frasendes, mod at den paa anden Maade afgjøres efter et af den Skyldige tilbudt Forlig, naar Amtet eller i alt Fald Justitsministeriet meddeler sit Samtykke dertil; her er det, at Udvalget har foreslaaet, at Ordet „Amtet“ skal forandres til „Communalbestyrelsen“. Vil den Vedkommende forlange Justitsministeriets Afgjørelse, eller drifter Communalbestyrelsen sig ikke til at afgjøre Sagen, saa kan Vedkommende jo herefter indstille den til Justitsministeriets Afgjørelse.

Til § 38 er der af Mindretallet (Dam) stillet et Par Forslag til Redactionsforandringer, som jeg ikke skal opholde mig ved.

I andet Stykke af § 39 er det bestemt, at Justitsministeriet kan, hvis særdeles vægtige Grunde tale derfor, i enkelte Tilfælde tillade Afvigelse fra Lovens Bestemmelser. Udvalget har nu meent, at det vilde være hensigtsmæssigt, at denne Tilladelse først blev given, efterat Communalbestyrelsen var hørt, og har derfor foreslaaet, at der skal tilføjes: „efter Indstilling af Communalbestyrelsen“.

Til § 40 har Udvalget stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at naar Justitsministeriet efter Indstilling af Communalbestyrelsen giver yderligere Forskrifter for at fuldstændiggjøre Lovens Bestemmelser, da skal den Betingelse, som er tilføjet i Paragraphen: „dog at herved iagttages, at de deri indeholdte Bestemmelser ikke gaae ud over, hvad der er fastsat i Byggesloven af 17de Marts 1856 for Kjøbenhavn“, faldt bort, idet Udvalget har formeent, at Bygningscommissionen i Forbindelse med Justitsministeriet i ethvert enkelt Tilfælde vil kunne afgjøre, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller ikke i et saadant Regulativ at optage videregaaende Bestemmelser end dem, der findes i Byggesloven for Kjøbenhavn. Den høitærede Justitsminister har ogsaa idag under Discussionen gjort opmærksom paa, at der kunde være Bestemmelser, som ere hensigtsmæssige for Kjøbstæderne, uden at de derfor behøves for Kjøbenhavn, og jeg troer, at der saaledes allerede fra hans Side er gjort en Indrømmelse i denne Henseende. Denne Lov indeholder jo ogsaa i dens § 8 med Hensyn til Brandgavle en Bestemmelse, som gaaer langt videre end Byggesloven for Kjøbenhavn, idet Byggesloven af 17de Marts 1856 for Kjøbenhavn ingenlunde fastsætter, at saadanne Brandgavle som de, der indeholdes i denne Lovs § 8, der, hvor de findes, skulle borttages, men at deres Vedligeholdelse dertil er tilladt, og det Samme gjælder med Hensyn til Svaler o. l.

Udvalget har foreslaaet, at § 42, som indeholder, at Loven af 12te Januar 1858 angaaende Bygninger i Kjøbstæderne ophæves, skal udgaae. Det er, ved at eftersee det oprindelige Udcast, hvor denne Bestemmelse var ubeladt, at man har fundet det hensigtsmæssigt, at den ikke optages i Loven. Man har nemlig høvt Betænknelighed ved at vedtage denne Paragraph, naar man ikke med det Samme opregnede alle de Bestemmelser, som stode i Strid med nærværende Lov, og fastsatte, at de skulde være ophævede, og naar, som sagt, denne Paragraph ikke var optagen i Justitsministeriets Forslag, har man ikke troet at tage feil ved at bære sig ud paa samme Maade.